

Verwarring

19 mei 1970

De grote moeilijkheid op uw wereld op het ogenblik, is wel dat niemand precies weet waar hij aan toe is. Het is in een beetje verwarrend voor staatslieden om te zien hoe hun vaderlijk gezag voortdurend wordt aangevochten. Er is een revolutie van de jeugd in feite tegen de maatschappij, maar daardoor ook vaak tegen de ouderen. Er zijn een aantal oorlogsschouwplaatsen op deze wereld waarin geweld in de komende tijd bijna onvermijdelijk voort zal gaan. Niemand durft definitieve beslissingen te nemen. Eenieder probeert voordeel te halen en u begrijpt dat dat geestelijk niet erg gunstig ligt. Wanneer je leeft, dan moet je leven vanuit een eigen overtuiging. Het is niet belangrijk welke overtuiging dat is, wel is belangrijk dat je je daar ook aan houdt. Dus niet liefde verkondigen en ondertussen een ander dood slagen of zo.

Verder is het heel erg belangrijk dat je anderen het recht toekent op een eigen mening. Samenwerking kan alleen werkelijk daar geschieden, waar partners gelijkwaardig zijn. Nu zijn er niet veel gelijkwaardige partners op aarde. Dientengevolge zal men moeten trachten die gelijkwaardigheid te bereiken en niet uit moeten gaan van het standpunt dat de een of andere het beter weet. Dat is erg moeilijk voor alle organisaties waarin gezag en macht een grote rol spelen. Het geldt evengoed voor de Katholieke Kerk van Rome, waarin zich een gezagscrisis op dit moment nog voortdurend afspeelt, als voor grote staten.

Die verwarringen kunnen een aantal conclusies wettigen:

Er is op dit moment een zodanige onevenwichtigheid op elk terrein in de wereld, dat alleen hierdoor reeds een hoop grote economische moeilijkheden niet uit kunnen blijven. Zij zullen zich waarschijnlijk de komende paar jaren afspelen, vooral in de sfeer van bedrijf, daarnaast van de instabiliteit van de verschillende muntwaarden.

Gezaghebbers zijn altijd geneigd om het gezag te handhaven en achten de prijs daarvoor gering, ofschoon zij oprecht overtuigd zijn dat het gezag dat zij vertegenwoordigen het enig juiste is. Dit betekent dat zeer veel landen met grote interne moeilijkheden te maken zullen hebben waarbij het karakter van de moeilijkheden bepaald zal worden door de structuren en de geaardheid van het land, en de gezagsuitoefening aldaar.

Dan zullen wij moeten constateren dat, op dit moment, de zogenaamde algemeen geldende moraal voortdurend minder werkelijke betekenis heeft. Moraliteit is iets wat uit jezelf voortkomt en wat je nooit kunt vinden in de gemeenschap. Moraliteit is niet anderen dwingen tot een bepaalde leefwijze maar zelf op een bepaalde wijze leven. Dit heeft men tot hertoe niet gedaan. Het is opvallend dat degenen die het meeste zijn tegen vieze prentjes, het meest naar vieze prentjes zoeken. Het is even opvallend dat degenen die de kuisheid prediken, zich voortdurend bezighouden met alle denkbeelden over onkuisheden die gepleegd zouden kunnen worden enz. Hierdoor is eigenlijk een verkeerde instelling ontstaan en zouden we mogen concluderen dat de moderne moraal, door haar voortdurende onoprechtheid, niet meer te handhaven is en hier moet je dan een sub artikel bijvoegen. Op grond hiervan zijn alle geestelijke belevingen, gebaseerd op een openbare moraal,

steeds minder waardevast, ze devalueren voortdurend.

Een laatste conclusie: wanneer prestige belangrijker is dan al het andere, zal men geneigd zijn voor dit prestige alles te wagen. Prestige op zichzelf is waardeloos, tenzij het gewonnen wordt uit een vrijwillige erkenning van betekenis door anderen. Dit betekent grote moeilijkheden voor staatslieden. Het betekent een aantasting van het prestige van de huidige maatschappij in vele landen. U zult zeggen wat heeft dit te maken met geestelijke waarde en geestelijke waarheid? Wanneer u niet weet in wat voor een wereld u leeft dan kunt u ook niet uw eigen gedrag bepalen. U moet eerst weten hoe u denken moet en hoe u leven moet, voordat u in die wereld werkelijk iets bereiken kunt. U zult in die wereld voor uzelf iets moeten bereiken om die ervaring op te doen, die u geestelijk van node hebt. U zou kunnen mediteren over al deze dingen maar zelfs dan moet een zekere feitenkennis de basis zijn.

De fout ligt in de wijze waarop gezag wordt gezien, de manier waarop prestige wordt erkend, kortom in het denken van de meerderheid van de mensen. Daar kun je weinig aan doen. U bent niet in staat om opeens tien mensen bewuster te laten worden van de vele vreemde verschijnselen in uw eigen kleine maatschappij. Van de feitelijke onbelangrijkheid van een groot gedeelte van uw zogenaamde taalstrijd, er zijn ook dingen bij die concreet zijn, reëel. Maar die kunnen worden opgelost. Maar de bijkomstigheden waarover het meest gevochten wordt, waar u het meeste misschien ook warm voor loopt, zijn eigenlijk onbelangrijkheden die alleen in de politiek betekenis hebben. Wanneer u het zo gaat zien, dan kunt u een ander nog niet overtuigen dat u gelijk hebt, dat kunnen wij ook niet. Het enige wat wij kunnen doen is te proberen onze eigen sfeer, ons eigen denken te veranderen, en dan kun je denken op vele verschillende manieren. Ik voor mij meen dat men positief moet denken. Dus niet zeggen wat is er verkeerd? Maar je afvragen wat is er goed? Je niet afvragen waar moet ik mij teweer gaan stellen, waar moet ik afbreken, maar je eerst afvragen waar kan ik helpen, waar kan ik iets bereiken.

Het is misschien vreemd op die manier niet alleen te denken wanneer je tegenover een probleem staat in het dagelijks leven, maar evengoed wanneer je luistert naar de radio, kijkt naar de tv leest in een of ander blad. Toch is dat de enige juiste houding.

Een tweede punt is al even belangrijk. Een groot gedeelte van de moeilijkheden in uw wereld komen voort uit een gebrek aan zelfvertrouwen. Vertrouw op uzelf. Niet omdat u geen fouten kunt maken, maar omdat u, wanneer u weet dat iets werkelijk belangrijk is en dat u werkelijk alles daaraan doet, ook weet dat het zin, dat het betekenis moet hebben. Al deze dingen bij elkaar kunnen de sfeer veranderen. Een sfeer die, laat ons eerlijk zijn, in de meeste gevallen nogal onverschillig en wat wrevelig is. Zoiets van nou ja als ik nu mijn gang maar kan gaan, wat kan mij de rest eigenlijk schelen. Of ja maar wij vinden dit of dat niet goed, dus moeten anderen dat ook niet ondergaan of doen. De benadering lijkt mij in uw wereld fout. En misschien dat die fout ergens tot uiting is gekomen in de viering van het Pinksterfeest. Waarom ik dat Pinksterfeest erbij haal is niet alleen te danken aan het feit dat we nou toevallig kort na de Pinksterdagen hier bijeen zijn, er is iets anders bij.

Op het Pinksterfeest wordt overal herhaald dat God zijn Heilige Geest over de apostelen uitstortte in de gedaante van vurige tongen enz. en dat was het dan. Daarmee was de kous kennelijk af. De

Heilige Geest komt zo nu en dan nog terug, om het bestaande gezag te sterken, wanneer de Paus bv. een uitspraak ex-cathedra doet, maar voor de rest laat die Heilige Geest niets van zich horen. Hij werkt voor uitverkorenen en verder niets. Kijk dat is iets dat wijst al op de onjuiste instelling van de mens. U zou anders kunnen redeneren. U zou kunnen zeggen, kijk eens wanneer er een God is en wij zijn schepselen zijn (dat nemen wij aan) dan worden wij door die God voortdurend in stand gehouden.

Niets wat in ons is, wat voor ons noodzakelijk is, of rond ons is, kan bestaan zonder die God. Wij zijn in zekere zin een deel van die God want hij is voortdurend in dit alles tegenwoordig. Hij is ook datgene wat wij Heilige Geest noemen, en wat uiteindelijk, dat zullen we toch toe moeten geven, als er maar één God is, niets anders is dan een functie van die éne God, dan is die Heilige Geest ook met ons. Die Heilige Geest, of hoe we hem ook willen noemen, en in welke gedaante hij nu ook verschijnt, of het nu een duivel is of een engel, of een geest die spreekt of wat anders, die Heilige Geest is er wanneer wij luisteren. We kunnen op een gegeven ogenblik misschien als mens en geest tijdelijk een soort eenheid, een soort harmonie met het hogere bereiken. Wanneer dat gebeurt, vergeet je jezelf. In dit vergeten van jezelf heb je deel aan een totaliteit. En daarin zie je ook vaak dingen, het is of je de tijd kunt overzien, je staat een beetje buiten de tijd. Je voelt aan wat werkelijk belangrijk is en wat niet. En als je terugkomt dan voel je je een tijdje gelukkig maar je denkt niet na over de boodschap die je hebt ervaren. Je gaat niet verder met het heilig vuur zoals de apostelen en leerlingen gedaan hebben om die kracht van de heilige geest in anderen te wekken. Je gaat rustig terug en je denkt aan je bankrekening, aan je betrekking, aan de politiek, sport, kortom aan alles wat tijdelijk en beperkt is. Wanneer je dat nu eens terzijde zou kunnen stellen wanneer je zou kunnen zeggen: Wanneer ik een ogenblikje in mijzelf dit hogere voel dan moet ik dit uit kunnen dragen. Zo zou je misschien een zelfvertrouwen krijgen dat niet meer gebaseerd is op je eigen waarde maar op het feit dat God in je werkt en door je spreekt; al klinkt het erg vroom ik weet het. Maar wanneer we in een God geloven dan kunnen we niet aan dergelijke gedachten ontkomen en dan zeg ik op mijn beurt: Het is dus niet zo dat alleen bepaalde personen door die Heilige Geest worden geïnspireerd, het is zo, dat wij allen die geest in onszelf kunnen ervaren. Het is niet belangrijk op welke manier die geest tot ons komt, het is belangrijk dat zij in ons wakker wordt. Wanneer we daarin het vertrouwen, de zekerheid vinden dat wat wij doen goed is, dat het ergens samenhangt met het hogere geheel, dan meen ik dat je de sfeer van een wereld kunt veranderen. Het is vooral de onzekerheid, het wantrouwen, het scepticisme waardoor de mensen eigenlijk voortdurend tegenover mekaar staan.

Eenieder heeft een mening waar hij niet zeker van is. En hij verdedigt die mening omdat anderen van de hunne ook wel niet zeker zullen zijn en hij graag althans zichzelf naar voren wil schuiven als iemand die het wel weet. Kijk die sfeer die kan alleen doorbroken worden wanneer je zeker bent van je zaak. Wanneer het niet meer een kwestie is van vele woorden en verder niets, maar wanneer het een kwestie wordt van een manier van leven, van denken, een harmonie met God, met de Heilige Geest of hoe u het noemen wilt, waaruit je voortdurend putten kunt, en waardoor je voortdurend iets tot stand kunt brengen. Het is duidelijk dat niet iedereen dit bereiken zal, of kan, maar er zijn voldoende mensen die het bereiken kunnen.

Laat ons dan het verleden niet vergeten. Steeds weer is gebleken dat één enkele man in staat is om een heel volk te inspireren tot grote daden. Hij kan dit uit zijn zelfverzekerdheid. Maar op het

ogenblik dat hij zijn prestige wil aantonen, gebeuren er de meest eigenaardige dingen. Op het ogenblik dat wij het prestige zien als iets van onszelf, iets waar wij persoonlijk mee verbonden zijn, iets wat wij moeten bewijzen dan is het al fout. Maar wanneer we geloven dat er een Goddelijk prestige is, dat boven alle dingen gaat, dat vanuit ons werkt, behoeven we niet naar dergelijk dingen te hunkeren, dan behoeven we niet te laten zien hoe of wat we eigenlijk wel kunnen en zijn, dan hebben we alleen maar te leven met wat in ons is.

Iemand die dat doet zal waarschijnlijk in de ogen van de wereld een dwaas zijn. Dat is helemaal niet erg, want uiteindelijk hebben de wijzen er niet veel van terecht gebracht in deze dagen, zodat het misschien goed zou zijn om de dwazen een keer aan het woord te laten.

Men zal zien dat u, door uw manier van leven, een zeker geluk bereikt, juist wanneer u in dat leven u niet afzondert van anderen. Het is eenvoudig genoeg om te zeggen: wij zijn uitverkoren en we staan tegenover de rest van de wereld of buiten de wereld. Het is veel moeilijker om te zeggen: ik ben een deel van de wereld maar God werkt in mij en zal mij voeren zoals het juist is. Maar wanneer je dat doet, dan heeft alles wat je doet inhoud, zin en betekenis. Dan heeft u gesproken over het Pinksterfeest misschien. Heeft men u ook gesproken over de wijze waarop deze leerlingen en apostelen geleefd hebben. Lang niet allen zijn zij Godsdienststichters en verkondigers geworden, maar ze hebben wel dat wat Jezus representeerde, dat wat God eigenlijk in deze wereld wekken wilde, duidelijk gemaakt. En dat is een belangrijk punt.

U leeft in een verwarde wereld. In die wereld bouwt u waarschijnlijk aan een bankrekening om uw verplichtingen af te doen met uw valuta, met uw geld, niet beseffende dat dit met de dag slinkt. De werkelijke waarde en koopkracht ervan verdwijnt. In deze zoekt u naar arbeid, naar zekerheid, niet beseffende dat gelijktijdig uw hele levenszekerheid ten gronde gaat. In deze wereld zoekt u geluk en gezondheid voor uzelf en uw kinderen, terwijl gelijktijdig de omgeving steeds meer verwoest en vergiftigd wordt door stoffen van de industrieën die u nodig hebt, om te blijven leven zoals u doet. Denk er eens over na. In zo'n wereld kun je niet meer blijven leven vanuit het standpunt: Het zal mijn tijd wel duren, het zal mijn tijd wel gaan. In deze situatie moet je ingrijpen op jouw manier en dat kun je alleen doen wanneer je uitgaat van een innerlijke kracht, wanneer je niet uitgaat van een vernietigend protest, van een strijd tegen het onrecht, maar wanneer je het goede begint te bevorderen. Bv. Je kunt protesteren tegen luchtvervuiling. Die is er inderdaad, ook in uw stad. Je kunt natuurlijk ook proberen om zoveel mogelijk groen te planten waar dit mogelijk is, hierdoor wordt de zuurstofhuishouding gezonder. En u bereikt iets gunstige. U moet kiezen voor de positieve kant van de dingen. Je kunt uitroepen dat het gouvernement faalt doordat het bepaalde diensten niet juist verricht, je kunt ook proberen een deel van diensten zelf op je te nemen, dat is de meest juiste wijze. In uw tijd moet je geestelijke en innerlijk veranderen. Om die verandering aanvaardbaar te maken moet je eerst gaan begrijpen wat in jezelf van belang is. Het klinkt erg zelfzuchtig. Je bent met jezelf bezig en niet met de wereld, niet met alle ondervoede kindertjes, niet met alle arme heidenen die misschien in de hel terechtkomen, niet met alle geesten die het zo ontzettend moeilijk hebben, maar met jezelf waar het nodig is.

Je moet beginnen met jezelf af te vragen: wat ben ik? Niet om te weten hoe hoog of hoe laag je staat maar om te weten wat je wel en niet kunt. Je moet je afvragen: wat zijn de dingen waar ik bij kan dragen aan de wereld, wat is de taak die voor mij belangrijk is naast het Goddelijke en dan moet je

je niet afvragen heb ik de kracht daartoe? Dan moet je zeggen: dit zijn mijn mogelijkheden, dit is mijn inzicht, ik begin het werk, als ik het zelf niet kan voltooien, zal een ander het voor mij doen. Wanneer ik zelf de kracht en de macht niet vinden kan om een taak te verrichten, dan zal het Hogere mij die kracht en macht geven, of zorgen dat die taak vervuld wordt zoals juist is. Dan moet je beginnen te leven. Nu weet ik wel dat dit veel minder interessant is dan een hele hoop andere dingen. Je kunt aan het wereldgebeuren eigenlijk zo weinig doen. Je kunt er wel voor zorgen dat hier één mens wat minder eenzaam, wat minder arm of minder hopeloos is. Je kunt misschien één zieke misschien een klein beetje kracht en geduld geven. Je kunt misschien alleen maar zo prettig en opgewekt zijn dat anderen daardoor zelf het leven wat lichter gaan zien, en dat is belangrijk.

Wanneer de sfeer verandert waarin u leeft, verandert het geheel van de maatschappij meer. Wanneer u die sfeer zoekt in het negatieve, zal uw maatschappij in het negatieve veranderen, dan zullen de menselijke waarden en waarheden devalueren. Maar wanneer u zelf een nieuwe sfeer brengt dan komt het tot een nieuwe evaluatie van al hetgeen in uw volk, in uw land, in uw wezen bestaat. Dan vindt uw maatschappij vanuit de huidige wegen en middelen, een weg die beter is, waardoor je prettiger leeft, maar vooral ook verantwoordelijk geestelijk en menselijk verantwoordelijk kunt leven. Kijk en dat is nu eigenlijk het belangrijkste wat ik vandaag kan zeggen.

Wij verwachten binnenkort een reeks nieuwe krachten en gegevens van kosmische aard. Zeg maar een uitstorting van de heilige geest, al heet dat dan Wessac-feest en vindt dat plaats zeg maar onder auspiciën van de Witte Broederschap. Wij in de geest, en velen in de stof, zullen zoeken naar een weg om deze mensheid te helpen, maar die mensheid moet ook zichzelf kunnen helpen. Je kunt niet de mens tegen zijn wil in van destructie, van vernietiging en van ondergang weghouden. Je kunt hem alleen helpen om daaraan te ontkomen wanneer hijzelf in die richting streeft. Dat betekent heel waarschijnlijk, zeker kan ik hier natuurlijk niet zeggen, dat er een aantal mensen in grote moeilijkheden gaan komen. Dat wil zeggen dat in sommige gevallen onrecht zal moeten zegevieren en dat de geest daar zelfs achter zal staan omdat het recht gelijktijdig een vernietiging zou kunnen betekenen of het begin daarvan. Er moet tijd gewonnen worden, tijd opdat de mens zijn sfeer van denken en leven kan wijzigen. Je kunt geen alternatief stellen tegenover deze maatschappij, zoals zij nu gebouwd is. Je kunt een alternatief stellen, voor bepaalde delen ervan, maar dan moet je nog die maatschappij als zodanig blijven aanvaarden.

Wat je wel kunt doen is in die maatschappij het goede zoveel kracht geven dat het kwade aan invloed en betekenis verliest. Je kunt proberen de mensen zoveel harmonie te geven dat ze op de duur ook in zich iets gaan vinden van die Goddelijke vonk die men dan de Heilige Geest noemt. Veel van hetgeen u onmogelijk lijkt is mogelijk. Ook voor u, ook in u. Maar dan moet u zelf de grenzen verwijderen die u hebt gesteld. Het is helemaal niet zo erg om gehoorzaam te zijn wanneer je zelf die gehoorzaamheid eerst aanvaardt. Het is je vrije wil. Gehoorzaamheid kan vaak veel belangrijker zijn dan het bereiken van iets wat nu begeerlijk is, omdat die gehoorzaamheid het mogelijk maakt goede dingen te verstevigen er te versterken. Je kunt elke weg kiezen, maar belangrijk is altijd weer dat je een harmonie tot stand brengt hoe klein dan ook. Belangrijk is steeds weer dat je een harmonie vormt waarin zowel de geest als de meest verborgen krachten van je eigen wezen tot uiting kunnen komen, en zich kunnen manifesteren.

Leven, mijne vrienden is nu eenmaal geen spel en geen noodlot. Leven is een langzaam maar zeker

beseffen, beseffen wat je bent, beseffen wat je wereld is, beseffen wat je kunt, beseffen wat de waarde van het bestaan is. Wanneer je dat niet tot stand brengt heeft leven geen inhoud. Is het zinloos. U leeft in uw tijd in uw wereld. U leeft in een wereld met enorm veel materiële mogelijkheden, maar de geestelijke mogelijkheden schieten tekort. De mens heeft grenzen gezet voor zijn eigen geestelijke ontwikkeling. Hij heeft ergens paal en perk gesteld aan zijn eigen mogelijkheden. Dat kun je niet doen. In jezelf leeft een kracht, leer die kracht tot uiting brengen, hoe is niet belangrijk mits het die kracht is die zich uit, en niet alleen je eigen verwaandheid. Dat is eigenlijk hetgeen ik zou willen zeggen vandaag.

U zult begrijpen dat voor ons in deze dagen het wereldgebeuren van groot belang is omdat wij direct betrokken zijn bij gebeurtenissen in verband daarmee. En omdat wij in de komende dagen, ons weer zullen moeten beraden om datgene wat wij, die niet meer in de stof zijn, voor uw wereld in de stof kunnen betekenen.

Wist u dat bijna alle mensen op aarde op de een of andere manier ziek zijn. Wist u dat deze ziekte hen niet kan overheersen, omdat zij niet willen ziek zijn, omdat zij zich niet bewust willen zijn van hun ziekte? Er zijn heel wat mensen die met kanker rondlopen zonder dat het ooit tot de laatste dag dat zij sterven van ouderdom werkelijk uitbreekt of hen vernietigt? Zij aanvaarden het niet en zijn er daardoor meester over. Er zijn heel veel mensen die gebukt gaan onder zorgen. Die zorgen worden soms zo groot dat ze het leven niet meer aankunnen. De vraag is echter waarom zoveel andere mensen die diezelfde problemen in feite kennen, in dezelfde omstandigheden moeten leven of in ergere niet zover komen dat zij het leven terzijde willen stellen. En zien we het na, dan blijkt alweer: die anderen willen eenvoudig het probleem niet mee erkennen als zodanig. Zij zeggen: mijn leven is belangrijk, niet wat morgen misschien gebeurt, niet de verplichtingen die op mij liggen maar wat ik nu kan doen. De verplichting kan daarbij een leidsnoer zijn meer niet. En deze mensen leven verder. Het parallel is duidelijk genoeg, materieel en geestelijk kun je heel veel dingen overwinnen. Maar je moet beginnen met een zekere zorg opzij te gooien De zorg voor wat ik zal beleven. Belangrijk is wat ik vandaag tot stand breng. U heeft zich waarschijnlijk wel eens afgevraagd hoe het komt dat een gezondbidder iemand gezond kan bidden, een magnetiseur iemand gezond kan magnetiseren, en heel vaak daarbij, al mag het misschien niet openlijk worden toegegeven, genezingen voorkomen die voor een dokter op zijn minst genomen eigenaardig zijn. Hoe kan het dat al die verschillende benaderingen tot hetzelfde kunnen voeren? Heel eenvoudig doordat de mens vertrouwen krijgt in het mogelijke. Er is in de wereld zoveel mogelijk, zou u dan niet een beetje meer vertrouwen in uw wereld moeten hebben.

Er wordt enorm veel gepraat over de geest, over esoterische bewustwording, over de geheime scholing, de technieken van meditatie en al die dingen meer. Maar zolang je met die dingen bezig blijft omdat het technieken, esoterische bewustwordingen of wat anders zijn, kom je niet verder. Pas wanneer je begrijpt dat dit alles alleen maar een middel is, eenvoudig om te zijn vandaag zo juist mogelijk, zo harmonisch mogelijk krijgt het zin, inhoud en betekenis. Je leeft niet vandaag om een eeuwigheid van morgen te verdienen. Je leeft vandaag in een eeuwigheid waar je deel van uitmaakt en je moet die eeuwigheid waarmaken vanuit jezelf en beseffen in jezelf.

Dat zijn dingen die in uw wereld over het algemeen wel aanvaard worden, wanneer ze gezegd worden als op zijn minst genomen interessante filosofieën, maar waar men weinig mee doet. Ik

vraag me eigenlijk af hoeveel de mens doet om zijn eigen lot te bepalen. In de meeste gevallen heb ik zo het gevoel dat de mens zich overgeeft aan hetgeen bestaat, of aan een noodlot dat hem drijft. En dat is niet noodzakelijk. Je kunt anders en meer zijn. Je kunt jezelf zijn. Jezelf zijn dat is voor mij de werkelijke betekenis die ook in een Pinksterboodschap ligt. Wanneer u een uitstorting van de Heilige Geest ontvangt, dan is dat geen kwestie van het toebehoren van de één of de andere, dan is het alleen een kwestie van harmonisch zijn. Wanneer die Heilige Geest in u werkt dan is dat geen afzonderlijke functie die u tot iets meer maakt dan u tot nog toe geweest bent, dan is het alleen een harmonie met het hogere, waardoor u beseft wat u eigenlijk had moeten weten, allang. Het is het wegvallen van een blinddoek, het wegnemen van sluiers, het is het neerhalen van muren die u voor uzelf hebt opgetrokken. Ik meen dat het mogelijk is ook voor u. Ik meen dat die Heilige Geest waarvan ik spreek op dit moment in u aanwezig is. Ik meen dat die kracht Gods op dit moment in en met u is, wanneer u wilt beseffen dat ze er is. Het is het enige criterium, uzelf. Er worden geen eisen gesteld over het al of niet trouwen, al of niet bijslaap hebben, al of niet vlees eten, vis eten, al of niet netjes gekleed gaan, al of niet werken, het is allemaal niet zo belangrijk. Belangrijk is wat u in uzelf bent en vindt. Krachten die u vanuit uzelf wekt en ontdekt.

Kijk en dat is eigenlijk hetgeen ik dan nog als een soort epiloog wilde zeggen na dit onderwerp. Ik hoop dat ik in u iets wakker heb gemaakt wat alweer aan het sluimeren was of misschien nog nooit ontwaakt was. Beseft hoeveel uzelf kunt zijn, wanneer ik maar één gedachte daarvan in u achterlaat dan is er de kans dat u eindelijk uzelf wordt. Dan is er de kans dat u uw eigen belangrijkheid in de totaliteit vindt, in plaats van de schijn en de illusie die u op dit moment vaak boven alles stelt. Als dat het geval is, dan zal ik niet alleen u danken maar ook die Heilige Geest, deze Goddelijke Kracht, dit vreemde kosmische weten dat in ons allen aanwezig is, in ons allen soms stem kan krijgen.

Nog een raad: Leer u terugtrekken in uzelf indien de buitenwereld u met geweld belaagt. Wanneer de wereld u belaagt dan is dat niet alleen een kwestie van de wereld, het is ook van uw antwoord op die wereld. Op het ogenblik dat u neutraal wordt, schakelt u reeds een gedeelte van dit geweld uit. U voorkomt dus dat u zelf verder geweld opwekt. Dat betekent dan al een werkelijke verbetering. Wanneer er dan in uzelf nog een zekere sereniteit, een zeker innerlijke bewustheid tot stand komt, dan zal die naar buiten uitstralen en zal heel vaak die vijandige wereld dus tot nieuwe overweging brengen.